

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Παρέλκει η απόφαση επί του αιτήματος ακυρώσεως της αποφάσεως P8_TA(2017)0056 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της 2ας Μαρτίου 2017, περί άρσεως της βουλευτικής ασυλίας της Marion Anne Perrine Le Pen.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή-αγωγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η Marion Anne Perrine Le Pen φέρει τα δικαστικά έξοδά της, καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Κοινοβούλιο.

⁽¹⁾ ΕΕ C 231 της 17.7.2017.

Διάταξη του Γενικού Δικαστηρίου της 14ης Δεκεμβρίου 2017 — Rogesa κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-475/17) ⁽¹⁾

[Προσφυγή ακυρώσεως — Πρόσβαση στα έγγραφα — Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 — Κανονισμός (ΕΚ) 1367/2006 — Έγγραφα σχετικά με εγκατάσταση που παράγει μείγμα από πυροσυσσωματωμένο μετάλλευμα και σφαιρίδια — Σιωπηρή απόρριψη της προσβάσεως — Ρητή απόφαση εκδοθείσα πριν από την άσκηση της προσφυγής — Αίτημα καταργήσεως της δίκης — Έννομο συμφέρον — Προδήλως απαράδεκτο]

(2018/C 052/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Γερμανία) (εκπρόσωποι: S. Altenschmidt και A. Sitzer, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωπος: H. Krämer)

Αντικείμενο

Προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση της σιωπηρής απορριπτικής αποφάσεως της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 2017 και, επικουρικής, της αποφάσεως της 11ης Ιουλίου 2017, με την οποία η Επιτροπή αρνήθηκε την πρόσβαση στο έγγραφο Ares (2017) 1684109, της 2ας Νοεμβρίου 2009, και στο έγγραφο Ares (2017) 1685639, της 29ης Νοεμβρίου 2009.

Διατακτικό

Το Γενικό Δικαστήριο διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Η Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH και η Επιτροπή φέρουν εκάστη τα δικά της δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 318 της 25.9.2017.

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2017 — Comprojecto-Projetos e Construçôes κ.λπ. κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-768/17)

(2018/C 052/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Comprojecto-Projetos e Construçôes, L.^{da} (Λισσαβόνα, Πορτογαλία), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα), Julião Maria Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα), Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Λισσαβόνα) (εκπρόσωπος: M.A. Ribeiro, δικηγόρος)

Καθής: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει τις προσβαλλόμενες πράξεις, και ειδικότερα:

- (i) την απόφαση της καθής με την οποία αρνήθηκε να αναλάβει ενέργειες·
- (ii) την απόφαση της καθής με την οποία αρνήθηκε να κινήσει τη διαδικασία κυρώσεων·
- (iii) την απόφαση του Διοικητή της Τράπεζας της Πορτογαλίας και των λοιπών «υπαλλήλων» που αποφάνθηκαν επί των καταγγελιών και των αιτημάτων που υποβλήθηκαν μεταξύ της 26ης Ιουνίου 2013 και της 22ας Απριλίου 2015.

— Για τους ίδιους λόγους, ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί κατά τρόπο ώστε:

- (i) οι προσφεύγοντες να είναι σε θέση να επιτύχουν την ακύρωση της δικαστικής κρίσεως επί της αγωγής αποζημιώσεως την οποία άσκησαν κατά της BCP και άλλων·
 - (ii) οι προσφεύγοντες να είναι σε θέση να ασκήσουν αξίωση αναγωγής κατά του Πορτογαλικού Δημοσίου·
 - (iii) να είναι δυνατό να εκτιμηθεί αν το κράτος μέλος/η εισαγγελική αρχή/η FGR [Γενική Εισαγγελία της Δημοκρατίας] είχαν λόγους να αρνηθούν να παρέμβουν στη δίκη·
 - (iv) να είναι δυνατό να εκτιμηθεί αν το κράτος μέλος/η εισαγγελική αρχή/η FGR είχαν βάσιμους λόγους να μην γνωστοποιήσουν την υπόθεση αυτή στην OLAF.
- Στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει βάσιμα τα αιτήματα των προσφευγόντων, σύμφωνα με τα άρθρα 268 ΣΛΕΕ και 340 ΣΛΕΕ, να καταδικάσει την ΕΚΤ σε καταβολή του ποσού των 4 582 825,80 ευρώ, πλέον τόκων υπερημερίας, υπολογιζόμενων με το νόμιμο επιτόκιο, έως την ημερομηνία πραγματικής καταβολής, καθώς και τα λοιπά δικαστικά έξοδα και αποζημιώσεις που θα οφείλονται μετά την άσκηση παρεμβάσεων.
- Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 280 ΣΛΕΕ και του ότι οι πράξεις «της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας που επιβάλλουν χρηματική υποχρέωση εις βάρος προσώπων, εκτός των κρατών, είναι τίτλοι εκτελεστοί», όπως ορίζεται στο άρθρο 299 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να υποχρεώσει την καθή να αξιώσει την απόδοση των ποσών αυτών από την BCP [Banco Comercial Português].
- Δεδομένου ότι η εθνική κεντρική τράπεζα είναι το «[αρμόδιο διοικητικό όργανο] είτε να αποφασίσει σχετικά με τις προσφυγές είτε να κινήσει τις κατάλληλες νόμιμες διαδικασίες», σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 1, στοιχείο β', της οδηγίας 2005/29/EK, και λαμβανομένων υπόψη των άρθρων 81, παράγραφος 1, και 83, παράγραφος 1, της οδηγίας 2007/64/EK, και του άρθρου 96, παράγραφος 1, στοιχείο β', -Συνοδευτικές κυρώσεις- του νομοθετικού διατάγματος 317/2009, ο αντιπρόσωπος της καθής πρέπει να απαιτήσει από την BCP να καταβάλει «αμέσως» τα προαναφερθέντα ποσά στους λογαριασμούς των προσφευγόντων.
- Η καθής:
- (i) οφείλει να απαιτήσει από τον αντιπρόσωπό της, την εθνική κεντρική τράπεζα, να ζητήσει από την BCP να προσκομίσει τα προαναφερθέντα στοιχεία και, εφόσον σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του Οργανικού της Νόμου, το πιστωτικό ίδρυμα δεν τα προσκομίσει, η Τράπεζα της Πορτογαλίας οφείλει να ζητήσει από το πιστωτικό ίδρυμα να καταβάλει «αμέσως» τα οικεία ποσά στους λογαριασμούς των προσφευγόντων·
 - (ii) λαμβανομένου υπόψη του ότι το πιστωτικό ίδρυμα ενδεχομένως θα υποχρεωθεί να αποζημιώσει «αμέσως» τους προσφεύγοντες, πρέπει να τηρηθούν οι διατάξεις των άρθρων 41, παράγραφος 2, στοιχείο α' 47, παράγραφος 2, και 49, παράγραφος 1, του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Χάρτη), ήτοι, όπως ισχύει στην περίπτωση της Τράπεζας της Πορτογαλίας και της εισαγγελικής αρχής/της FGR, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 3 του κανονισμού 2532/98 σχετικά με τις εξουσίες της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας για επιβολή κυρώσεων, η ΕΚΤ οφείλει να εκδώσει απόφαση «για την κίνηση ή μη της διαδικασίας σε περίπτωση παραβάσεων», καλώντας την BCP να ενεργήσει, κατά τρόπο ώστε αυτό το πιστωτικό ίδρυμα να υποχρεωθεί να αποφανθεί χωρίς να έχει τη δυνατότητα να απόσχει από οποιαδήποτε ενέργεια·

- μολονότι, σύμφωνα με το άρθρο 256 ΣΛΕΕ, παράγραφος 1, δεν συνιστά αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου, εφόσον η εθνική κεντρική τράπεζα δεν αναγνωρίζει ότι «έχει παραβεί υποχρέωσή της εκ των Συνθηκών, η τράπεζα αυτή οφείλει να λάβει τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της απόφασης του Δικαστηρίου», σύμφωνα με το άρθρο 271 ΣΛΕΕ, στοιχείο δ', το ζήτημα θα πρέπει να παραπεμφθεί στο Δικαστήριο·
- μολονότι επίσης δεν συνιστά αρμοδιότητα του Γενικού Δικαστηρίου, εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι η προσφυγή των προσφευγόντων είναι βάσιμη, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 264 ΣΛΕΕ, το Γενικό Δικαστήριο πρέπει να προτείνει στο Δικαστήριο να ακυρώσει τη θέση της εθνικής κεντρικής τράπεζας, την οποία υιοθέτησε η καθής και, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 41, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του Χάρτη, του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, δεύτερο εδάφιο, και του άρθρου 11, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της οδηγίας 2005/29/ΕΚ, θα πρέπει να υποβληθεί αιτιολογημένη γνώμη·
- οι προσφεύγοντες ζητούν από την καθής και το Δικαστήριο να επιδώσουν κλήση και να καλέσουν το Πορτογαλικό Δημόσιο/την εισαγγελική αρχή/τη FGR να αναλάβουν ενέργειες ώστε να αποφανθούν επί των πράξεων της BCP·
- να διαβιβάσει την παρούσα υπόθεση στην OLAF·
- σύμφωνα με το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, οι προσφεύγοντες ζητούν την καταβολή των δικαστικών εξόδων, τα οποία θα πρέπει να υπολογισθούν δεόντως.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγοντες προβάλλουν τους ακόλουθους λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αφορά παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως την οποία προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 2, [στοιχείο γ'], του Χάρτη, το άρθρο 296 ΣΛΕΕ, δεύτερο εδάφιο, και το άρθρο 11, παράγραφος 3, της οδηγίας 2005/29/ΕΚ ⁽¹⁾.
2. Ανεξαρτήτως της «διακεκριμένης» κλοπής του «χρηματοκιβωτίου», η BCP γνώριζε, ή όφειλε να γνωρίζει, ότι το χρηματοπιστωτικό σύστημα χρησιμοποιείτο με σκοπό τη νομιμοποίηση προσόδων από παράνομες δραστηριότητες και, ως εκ τούτου, το πιστωτικό ίδρυμα γνώριζε ότι υπήρχε φοροδιαφυγή ή φορολογική απάτη που θα μπορούσε να οδηγήσει σε απώλεια δημοσιονομικών εσόδων της Ένωσης. Οι πράξεις αυτές είναι «παράνομες και ζημιογόνες για τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης» και εμπίπτουν στους «επιτακτικούς λόγους δημοσίου συμφέροντος» οι οποίοι «συνιστούν θεμιτό σκοπό ικανό να δικαιολογήσει περιορισμό στην ελεύθερη παροχή υπηρεσιών».
3. Ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ποσό άνω του ενός εκατομμυρίου ευρώ εκλάπη από το «χρηματοκιβώτιο», προκλήθηκε ζημία στα «οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης», ιδίως στα έσοδα επί των οποίων στηρίζεται ο «προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και στα έσοδα που καλύπτονται από τους προϋπολογισμούς των θεσμικών και λοιπών οργάνων και οργανισμών και από τους προϋπολογισμούς που διαχειρίζονται και ελέγχουν τα εν λόγω όργανα και οργανισμοί· επομένως, πρόκειται και για πράξεις οι οποίες αποτελούν «παρατυπία» λόγω «[παραβάσεως] διατάξεως του κοινοτικού δικαίου που προκύπτει από πράξη ή παράλειψη ενός οικονομικού φορέα, με πραγματικό ή ενδεχόμενο αποτέλεσμα να ζημιωθεί ο γενικός προϋπολογισμός των Κοινοτήτων ή προϋπολογισμός διαχειριζόμενος από τις Κοινότητες, είτε με τη μείωση ή ματαίωση εσόδων που προέρχονται από ίδιους πόρους που εισπράττονται απευθείας για λογαριασμό της Κοινότητας, είτε με αδικαιολόγητη δαπάνη».
4. Όταν ένα πιστωτικό ίδρυμα, ένα κράτος μέλος/εθνική κεντρική τράπεζα, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα ή ένα κράτος μέλος/η εισαγγελική αρχή/η FGR λαμβάνουν γνώση τέτοιων παρατυπιών και πρακτικών και τις επιτρέπουν χωρίς να τις καταδικάζουν, ενθαρρύνουν την παράβαση του άρθρου 310 ΣΛΕΕ, παράγραφοι 5 και 6, και του άρθρου 325 ΣΛΕΕ, παράγραφοι 1, 2 και 3, ενώ παράλληλα δέχονται το επίμαχο πιστωτικό ίδρυμα να προβαίνει σε πράξεις οι οποίες συνιστούν «παρατυπία» λόγω παραβάσεως του άρθρου 1, παράγραφος 2, του κανονισμού 2988/95 ⁽²⁾.
5. Η έκδοση της πράξεως με την οποία η καθής αρνήθηκε το αίτημα να αναλάβει ενέργειες, μεταξύ άλλων, είχε ως αποτέλεσμα:
 - (i) να μην καταγγελλθεί η παρούσα υπόθεση στην OLAF·
 - (ii) να μην κινηθεί η διαδικασία «κυρώσεων» κατά του πιστωτικού ιδρύματος BCP·
 - (iii) να καθυστερήσει η έκδοση αποφάσεως από τα πολιτικά δικαστήρια, στα οποία είχε ήδη υποβληθεί από την 1η Ιανουαρίου 2010 αγωγή αποζημιώσεως κατά της BCP και άλλων·
 - (iv) να μην καταδικαστεί τελεσίδικα ο αντιπρόσωπός της, η Τράπεζα της Πορτογαλίας, στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 2015 και εκκρεμεί ενώπιον του Tribunal Administrativo e Fiscal de Sintra, το οποίο δεν έχει ακόμη αποφανθεί σχετικά.

6. Παραβίαση της υποχρέωσης αμεροληψίας, κατάχρηση εξουσίας και παράβαση ουσιώδους τύπου εκ μέρους του αντιπροσώπου της καθής, ήτοι της Τράπεζας της Πορτογαλίας.

- (¹) Οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ 2005, L 149, σ. 22).
- (²) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2988/95 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 1995, σχετικά με την προστασία των οικονομικών συμφερόντων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ 1995, L 312, σ. 1).

Προσφυγή-αγωγή της 29ης Νοεμβρίου 2017 — US κατά ΕΚΤ

(Υπόθεση T-780/17)

(2018/C 052/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: US (εκπρόσωποι: L. Levi και A. Blot, δικηγόροι)

Καθής-εναγομένη: Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα

Αιτήματα

Ο προσφεύγων-ενάγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την έκθεση αξιολογήσεως του 2016 (η οποία καλύπτει την περίοδο από την 1η Σεπτεμβρίου 2015 έως την 1η Σεπτεμβρίου 2016) και την από 15 Δεκεμβρίου 2016 απόφαση περί Annual salary and bonus review για το έτος 2016, οι οποίες κοινοποιήθηκαν στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 30 Νοεμβρίου 2016 και στις 9 Ιανουαρίου 2017 αντιστοίχως·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 3ης Μαΐου 2017 περί απορρίψεως των αιτήσεων διοικητικής επανεξετάσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος της 15ης Φεβρουαρίου 2017 και της 9ης Μαρτίου 2017·
- να ακυρώσει την απόφαση της ΕΚΤ της 12ης Σεπτεμβρίου 2017, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα-ενάγοντα στις 19 Σεπτεμβρίου 2017, περί απορρίψεως της διοικητικής ενστάσεώς του της 7ης Ιουλίου 2017·
- την επιδίκαση αποζημιώσεως για τη βλάβη που υπέστη·
- να καταδικάσει την καθής-εναγομένη στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής του, ο προσφεύγων-ενάγων προβάλλει τέσσερις λόγους, όσον αφορά το αίτημα περί ακυρώσεως κατά της εκθέσεως αξιολογήσεως του 2016.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον η έκθεση αξιολογήσεως του προσφεύγοντος-ενάγοντος περιορίζεται σε γενικόλογη, επαναλαμβανόμενη και ταυτολογική κριτική.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από πρόδηλα σφάλματα εκτιμήσεως τα οποία βαρύνουν την επίδικη έκθεση.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από κατάχρηση εξουσίας, από την παρενόχληση που υπέστη ο προσφεύγων-ενάγων, καθώς και από παράβαση του καθήκοντος μέριμνας και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
4. Ο τέταρτος λόγος αντλείται από διαδικαστική πλημμέλεια στην οποία υπέπεσε η καθής-εναγομένη κατά την κατάρτιση της επίδικης εκθέσεως.